

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Oboer/7/2023
Identifikačné číslo spisu:	8715203598
Dátum vydania rozhodnutia:	12.06.2024
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Hullová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2024:8715203598.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Hullovej a členiek senátu JUDr. Miroslavy Janečkovej a JUDr. Eriky Čanádyovej, v exekučnej veci oprávnenej PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 792 752, zastúpenej Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., Bratislava, Kubániho 16, IČO: 47 233 516, proti povinnej P. Q., narodenej X. G. XXXX, P. A., G. XXX, zastúpenej advokátom Mgr. Ondrejom Barnom, Stropkov, Zámocká 529/34, o vymoženie 3 331,32 eura s príslušenstvom, o dovolaní povinnej proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove č. k. 16CoE/14/2022-143 z 24. augusta 2022, takto

rozhodol:

I. Dovolanie o d m i e t a.

II. Oprávnená má voči povinnej nárok na náhradu trov dovolacieho konania v plnom rozsahu.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Poprad (ďalej aj „súd prvej inštancie“) uznesením č. k. 11Er/187/2015-36 z 28. októbra 2016 zamietol návrhy povinnej na povolenie odkladu exekúcie a na zastavenie exekučného konania a zároveň povinnej nepriznal nárok na náhradu trov konania v sume 177,48 eura. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie podala povinná odvolanie, ktoré Krajský súd v Prešove (ďalej aj „odvolací súd“) uznesením č. k. 16CoE/14/2022-143 z 24. augusta 2022 odmietol podľa § 386 písm. c) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), t. j. preto, že smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému odvolanie nie je prípustné. O trovách dovolacieho konania nerozhodol s tým, že o nich rozhodne súd prvej inštancie v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

2. V odôvodnení rozhodnutia odvolací súd poukázal na to, že uznesenie súdu prvej inštancie, vydané v exekučnom konaní podľa zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení účinnom do 31. marca 2017 (ďalej len „Exekučný poriadok“), možno odvolaním napadnúť len vtedy, ak je v Exekučnom poriadku výslovne ustanovené, že sa odvolanie proti nemu pripúšťa. Exekučný

poriadok v ustanovení § 56 ods. 8 pripúšťa odvolanie len proti rozhodnutiu, ktorým bol povolený odklad exekúcie, pričom procesne legitimovaným subjektom na podanie takého odvolania je oprávnený. Proti uzneseniu, ktorým bol návrh povinnej na odklad exekúcie zamietnutý, odvolanie prípustné nie je. Obdobne Exekučný poriadok nemá ustanovenie, v ktorom by sa výslovne uvádzala prípustnosť odvolania proti zamietnutiu návrhu na zastavenie exekučného konania. Pokiaľ povinná v odvolaní poukázala na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej aj „NS SR“) sp. zn. 3Cdo/130/2009 z 24. septembra 2009, podľa ktorého je z hľadiska prípustnosti tohto oprávneného prostriedku podľa uvedeného ustanovenia (myslí sa tým § 58 ods. 5 Exekučného poriadku - poznámka dovolacieho súdu) právne irelevantné, či odvolanie smeruje proti rozhodnutiu o zastavení exekúcie alebo proti rozhodnutiu o zamietnutí návrhu na zastavenie exekúcie, odvolací súd poukázal na to, že rozhodovacia prax najvyšších súdnych autorít v otázke prípustnosti odvolania proti uzneseniu o zamietnutí návrhu na zastavenie exekúcie nie je ustálená, čoho dôkazom je uznesenie NS SR sp. zn. 6Cdo/171/2012 z 25. júla 2012 a uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 224/2012 zo 4. júla 2012. S poukazom na zákonný výklad, odvolaciemu súdu neostalo iné, len rozhodnúť v zmysle Exekučného poriadku a odvolanie proti uzneseniu súdu prvej inštancie, ktorým bol návrh na zastavenie exekúcie zamietnutý, odmietnuť ako neprípustné bez toho, aby sa zaoberal dôvodmi odvolania, či skúmal vecnú stránku napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie a jemu predchádzajúce konanie.

3. Proti uzneseniu odvolacieho súdu, v časti výroku o odmietnutí odvolania proti zamietnutiu návrhu na zastavenie exekučného konania, podala povinná (ďalej aj „dovolateľka“) v zákonom stanovenej lehote dovolanie, ktorého prípustnosť vyvodzovala z ustanovení § 420 písm. f) a § 421 ods. 1 písm. b) v spojení s § 432 CSP. Namietala nesprávnosť rozhodnutia odvolacieho súdu, ktorý sa pri definovaní toho, či možno podať odvolanie proti uzneseniu o zamietnutí návrhu na zastavenie exekúcie, neriadil právnou úpravou aplikovateľnou na danú vec, teda ustanovením § 57 ods. 1 v spojení s § 58 ods. 5 Exekučného poriadku v znení do 31. marca 2017. S odvolaním sa na argumentáciu odvolacieho súdu v bode 14 odôvodnenia napadnutého uznesenia (o neexistencii ustálenej rozhodovacej praxe najvyšších súdnych autorít v otázke prípustnosti odvolania proti uzneseniu o zamietnutí návrhu na zastavenie exekúcie) dovolateľka namietala, že ak by len jedna strana mala mať oprávnenie využiť opravný prostriedok pri rozhodovaní o zastavení exekúcie a druhej strane by takéto právo bolo odopreté, potom by išlo o výklad právnych noriem v rozpore s právom na rovnaký prístup k súdu a k súdnej ochrane práv a oprávnených záujmov strán v exekučnom konaní. Vzhľadom na uvedené navrhla, aby dovolací súd podľa § 449 ods. 1 CSP uznesenie odvolacieho súdu v napadnutom rozsahu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

4. K dovolaniu povinnej sa vyjadrila oprávnená, ktorá navrhla dovolanie ako neprípustné odmietnuť, eventuálne ako nedôvodné zamietnuť a oprávnenej priznať náhradu trov dovolacieho konania v plnom rozsahu.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka exekučného konania (povinná), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpená v súlade s ustanovením § 429 ods. 1 CSP, po preskúmaní veci bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP a contrario) dospel k záveru, že dovolanie je potrebné odmietnuť, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné.

6. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

7. Podľa § 202 ods. 4 Exekučného poriadku v znení účinnom od 1. apríla 2017, dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti uzneseniu vydanému v exekučnom konaní nie je prípustné.

8. Zo spisu vyplýva, že predmetné exekučné konanie sa začalo 30. marca 2015, doručením návrhu oprávnenej na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi JUDr. Jánovi Ondrášovi. Dňa 1. apríla 2017 nadobudla účinnosť novela Exekučného poriadku, vykonaná zákonom č. 2/2017 Z. z., ktorá modifikovala spôsobilý predmet dovolania ako jednej z objektívnych podmienok jeho prípustnosti tak, že

vylúčila prípustnosť dovolania proti uzneseniam vydaným v exekučnom konaní. V prechodných ustanoveniach (k úpravám účinným od 1. apríla 2017) síce stanovila, že ak § 243i až § 243k neustanovujú inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017 (§ 243h ods. 1), avšak vo vzťahu k opravným konaniam, a teda ani k dovolaciemu konaniu, uvedená novela Exekučného poriadku neurčila žiadne pravidlo. Je preto potrebné vychádzať z princípu jej okamžitej aplikability aj na konania začaté pred 1. aprílom 2017. K rovnakému záveru dospel NS SR v rozhodnutiach sp. zn. 3ECdo/16/2017, 3ECdo/26/2017, 3ECdo/27/2017, 4ECdo/23/2017, 5ECdo/10/2017, 7ECdo/3/2017, 8ECdo/17/2017, 5ECdo/2/2018, pričom Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej aj „Ústavný súd SR“) uvedený záver vo svojich rozhodnutiach opakovane vyhodnotil ako ústavne konformný (napr. II. ÚS 185/2018, III. ÚS 276/2018, I. ÚS 281/2018, I. ÚS 259/2018).

9. V preskúmvanej veci je z obsahu spisu zrejmé, že dovolacie konanie bolo začaté podaním dovolania dňa 3. apríla 2023, teda za účinnosti novej právnej úpravy, zavedenej novelou Exekučného poriadku vykonanou zákonom č. 2/2017 Z. z. Ak by sa prípustnosť dovolania posudzovala výlučne len podľa nej a podľa okamihu začatia dovolacieho konania, bolo by dovolanie bez ďalšieho neprípustné. Avšak vzhľadom na povinnosť ústavne konformného výkladu, a teda vzhľadom na rešpektovanie ústavných princípov dôvery v platné právo a legitímneho očakávania, ako aj dôvery v správnosť aktov orgánov verejnej moci, vrátane v nich obsiahnutého poučenia o možnosti opravných prostriedkov, dovolací súd pri riešení tejto otázky považoval za správne, aby sa prípustnosť dovolania posudzovala podľa právnej úpravy platnej v čase vydania dovolaním napadnutého rozhodnutia (porovnaj uznesenie NS SR sp. zn. 6ECdo/15/2017 z 27. septembra 2017, ktoré bolo publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 2/2018 pod poradovým číslom 24).

10. Zo spisu vyplýva, že aj rozhodnutie odvolacieho súdu bolo v rámci exekučného konania vydané už za účinnosti novej právnej úpravy dňa 24. augusta 2022. S poukazom na uvedené bolo preto na predmetné dovolacie konanie potrebné aplikovať právnu úpravu Exekučného poriadku v znení účinnom od 1. apríla 2017, ktorá prípustnosť dovolania proti uzneseniu vydanému v exekučnom konaní vylúčila. Dovolanie povinnej proti uzneseniu, ktorým odvolací súd odmietol jej odvolanie, je teda bez ďalšieho procesne neprípustné.

11. Dovolací súd so zreteľom na vyššie uvedené, dovolanie oprávnenej podľa § 447 písm. c) CSP ako neprípustné odmietol bez toho, aby sa zaoberal dôvodnosťou podaného dovolania.

12. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

13. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.